

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของปอมแปม ในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย

Techniques of Humor Used by Pompam in the Talk-Ka-Toei Show

กมลชนก เสนาน้อย* และ สรรไน รอดนิตย**

Kamonchanok Senanoi and Sorranai Rortniti

วันรับบทความ 6 พฤษภาคม 2568 / วันแก้ไขบทความ 12 มิถุนายน 2568 / วันตอบรับบทความ 13 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขันของปอมแปม ในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย โดยเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ยูทูบ ช่อง You Tube GMMTV รวมจำนวน 63 ตอน และใช้แนวคิดกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ด้านกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ปอมแปม ใช้ 5 กลวิธี ได้แก่ การเล่นเสียง ทั้งการเล่นเสียงพยัญชนะและสระ การเพี้ยนเสียง การใช้คำพ้องรูปและพ้องเสียง การใช้คำซ้อน และการใช้ภาพพจน์อุปมา ด้านกลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ปอมแปมใช้ 3 กลวิธี ได้แก่ การสร้างเนื้อหาให้เกินจริง การสร้างเนื้อหาเกี่ยวพาราสิ และการสร้างเนื้อหาเพื่อการประชดประชันและเหน็บแนม

คำสำคัญ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ปอมแปม รายการทอล์ก-กะ-เทย

Abstract

This article aims to study the linguistic techniques and content creation strategies used by Pompam to create humor in the Talk-Ka-Toei Show. Data were collected from 63 episodes on the YouTube channel “YouTube GMMTV.” The concept of humor strategies is used as a theoretical framework for the analysis. The research found that, in terms of linguistic techniques for creating humor, Pompam employed five methods: consonant and vowel jokes, sound distortion, the use of homographs and homophones, the use of reduplication, and the use of figurative language. As for the content creation strategies for humor, Pompam used three main techniques: exaggeration, flirtatious content, and satire and sarcasm.

Keywords: Techniques of humor, Pompam, Talk-Ka-Toei

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต อาจารย์ที่ปรึกษารายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ email sorranai.r.ac.th

บทนำ

อารมณ์ขันทำให้ชีวิตของคนเรามีความสุข ช่วยลดความเครียดและความคิดที่เหนื่อยล้า ทั้งยังช่วยให้การทำงานมีชีวิตชีวา สร้างสัมพันธภาพที่ดี ดังที่ Sanguanpong (2020, p.2) กล่าวว่า “อารมณ์ขันถือเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับโดยทั่วกันว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะอารมณ์ขันถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยบำบัดความเครียดได้อย่างดี” ดังนั้นเมื่อเรารู้สึกไม่สบายใจ มีเรื่องทุกข์ใจ หรือเหนื่อยกับเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เราจึงต้องหาวิธีที่จะทำให้รู้สึกผ่อนคลายความเครียด บรรเทาความทุกข์ วิธีที่ทำได้ง่ายในยุคปัจจุบันนี้ คือการดูโทรทัศน์ที่สร้างความบันเทิง ความสนุกสนาน ซึ่งมีหลายรายการและหลายรูปแบบ รายการหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมากคือรายการ ทอล์ก-กะ-เทย ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 22.30-23.30 น. ทางช่องจีเอ็มเอ็ม 25

รายการ ทอล์ก-กะ-เทย เป็นรายการประเภทวาไรตี้ทอล์กโชว์ที่สร้างอารมณ์ขันและสอดแทรกสาระความรู้ทำให้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก มีจำนวนยอดวิวสูงถึง 1 ล้าน 7 แสน (GMMTV OFFICIAL, 2020 : online) รูปแบบของรายการเป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิต ผลงาน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ มีพิธีกร คือ ป้อมแป้ม หรือนิดิ ชัยจิตาทร ผู้มีความสามารถทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง มีคาแรคเตอร์ที่โดดเด่น เฮฮา สร้างสีสันและเสียงหัวเราะให้แก่ผู้ชมรายการจนได้รับรางวัลผู้ดำเนินรายการบันเทิงยอดเยี่ยมระดับเอเชีย รางวัลโทรทัศน์ทองคำพิธีกรเดี่ยวดีเด่น และรางวัลบุคคลผู้มีความโดดเด่นในวงการทีวี (POST TODAY, 2017 : online)

ป้อมแป้มเป็นพิธีกรที่ถือได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ทำให้รายการ ทอล์ก-กะ-เทย มีความสนุกสนาน ผู้ชมคลายเครียด จากการสังเกตพบว่า ป้อมแป้มมีกลวิธีในการสร้างอารมณ์ขันจากการใช้ภาษาและการสร้างเนื้อหา เช่น การเล่นเสียง การใช้ภาพพจน์ การสร้างเนื้อหาเกี่ยวพาราสิ การสร้างเรื่องให้เกินจริง ดังตัวอย่าง

- (1) ป้อมแป้ม: เขาบอกตอนหยุดโควิดเธอยังต้องเรียนแบบเรียนเดินผ่าน Zoom เหรอ
 กัปตัน: ใช่ ๆ ทางนาดาวเขากลับเราหยุดโควิดนอนอยู่บ้านเขากลับเราจะงอม
 ป้อมแป้ม: **เหมือนกล้วย** (หัวเราะ)
 กัปตัน: เหมือนกล้วยสุก

จากตัวอย่าง แขกรับเชิญตอบผู้ดำเนินรายการว่า ในช่วงหยุดการแสดงจากสถานการณ์โควิด-19 บริษัทนาดาว บางกอก จำกัด ให้เขาซึ่งเป็นนักร้องในสังกัดต้องเรียนเดินผ่าน Zoom เนื่องจากเกรงว่าเขาจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการนอน ร่างกายอ่อนแอ โดยพูดว่า “เขากลับเราจะงอม” ผู้ดำเนินรายการรับพูดต่อว่า “เหมือนกล้วย” เมื่อนำมาต่อกันจึงเป็นข้อความ “เขากลับเราจะงอมเหมือนกล้วย” ซึ่งเป็นภาพพจน์อุปมาใช้คำว่า “เหมือน” ในการเปรียบเทียบให้เห็นร่างกายที่อ่อนแอว่าเหมือนกับกล้วยงอมคือกล้วยที่สุกมากเกือบเละ ทำให้เห็นภาพชัดเจนเพื่อสร้างความขบขันแก่ผู้ชมรายการ

- (2) ป้อมแป้ม: ตอนนี้อร่อยมากเป็นยังงี้บ้างพี่เปิ้ล
 เปิ้ล: ตอนนี้อร่อยมากขายดีมาก เปิดเพิ่มอีกร้านหนึ่งที่พระรามสาม ขายก๋วยเตี๋ยวเรือ เป็นก๋วยเตี๋ยวเรือซาบ และใช้เนื้อที่เป็นพรีเมียม และกินกับกุ้งแม่น้ำเผาอาหาร ทะเลสด ๆ และได้โลเคชั่นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาสวยมาก บอกเลยว่าจุดที่ พรีเมียมกว่าเนื่อนั้นก็คือพระอาทิตย์

ป้อมแป้ม: **ก็คือเราเอามากินกับซาบด้วย**

เปิ้ล: เอาพระอาทิตย์มาซาบ โอ้ยฉันทะน้อยมากคุยกับคนที่กรี๊ดที่ฟุ้ง ๆ

จากตัวอย่าง แชรรับเชิญบอกผู้ดำเนินรายการว่าเขาเปิดร้านซาบอยู่ที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา สามารถมองเห็นความสวยงามของพระอาทิตย์ได้อย่างชัดเจน โดยพูดว่า “บอกเลยว่าจุดที่พรีเมียมกว่าเนื่อนั้นก็คือพระอาทิตย์” ผู้ดำเนินรายการพูดต่อเชิงหยอกล้อว่า “ก็คือเรามากินกับซาบด้วย” ซึ่งเป็นการสร้างเรื่องให้เกินจริง เป็นไปไม่ได้ที่จะนำพระอาทิตย์มารับประทาน เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ชมรายการเกิดอารมณ์ขัน

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าป้อมแป้มมีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่หลากหลาย ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่ทำให้เขาได้รับรางวัลพิธีกรดีเด่นทั้งในและต่างประเทศ ผู้ศึกษาจึงสนใจจะศึกษา กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย
2. เพื่อศึกษากลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลจาก เว็บไซต์ยูทูบ (Youtube) ที่เผยแพร่ทางช่อง YouTube GMMTV ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2563 ถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 รวมทั้งหมด 63 ตอน

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ทฤษฎีอารมณ์ขัน กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเทปบันทึกรายการทอล์ก-กะ-เทย ทางเว็บไซต์ยูทูบ (Youtube) รวมจำนวนทั้งหมด 63 ตอน
3. ศึกษาวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการทอล์ก-กะ-เทย
4. นำเสนอผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้ทฤษฎีอารมณ์ขันตามที่ Phanthakerngamorn (2016, p.63-67) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีอารมณ์ขันแบ่งเป็น 3 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความเหนือกว่าและความต่ำกว่า หรือทฤษฎีข่มขาน (Disparagement Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าอารมณ์ขันเกิดจากการเปรียบเทียบตนเองกับผู้ที่ด้อยกว่า เป็นความรู้สึกที่มองว่าตนมีฐานะเหนือกว่าบุคคลอื่น นักทฤษฎีกลุ่มนี้มีหลายคน เช่น ฮอบส์ (Hobbes, 1651) ที่กล่าวว่า การหัวเราะเกิดจากความคิดว่าภาคภูมิใจอย่างฉาบฉวยในการมองตัวเองว่าเหนือกว่าผู้อื่น โดยเกิดจากการเปรียบเทียบตนเองกับจุดบกพร่องของผู้อื่น

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความไม่ลงรอยกัน ความผิดหวังจากสิ่งที่คาดหวัง และความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้ หรือทฤษฎีผิดฝาผิดตัว (Incongruity Theory) ผู้ที่มีความคิดเห็นกับทฤษฎีในกลุ่มนี้มีหลายคน เช่น คานท์ (Kant, 1790) ที่กล่าวว่า เมื่อเราได้ฟังเรื่องตลก ในช่วงแรกเรามักจะเกิดความคาดหวังอย่างจริงจังกับเนื้อเรื่อง แต่แล้วความคาดหวังดังกล่าวก็หายไปทันทีเมื่อถึงตอนจบเรื่อง ความรู้สึกชอบใจกับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันทำให้เราหัวเราะออกมา

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการผ่อนคลายจากความเครียดและการหลุดพ้นจากความยับยั้งชั่งใจ หรือทฤษฎีปลดปล่อย (Release Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการหัวเราะและการยิ้มเป็นสัญลักษณ์ของความโล่งใจ ซึ่งเป็น การผ่อนคลายอย่างหนึ่งที่เกิดจากการพยายามกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างประสบความสำเร็จ

อีกทั้งยังใช้ข้อมูลด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันจากเอกสารและงานวิจัยมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ด้วย เช่น Phinitphuwadon (1972) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันว่ามีลักษณะ ดังนี้ การดัดแปลงส่วนประกอบคำ การใช้คำกำกวม การบรรยายอย่างผิดธรรมชาติ การพูดโพล่ง ๆ การแสดงนัยกลับหรือย้อนทางกับสิ่งที่ปกติวิสัย Mosikarat (1983, p.427-438) ได้พูดถึงการสื่ออารมณ์ขันในวรรณคดีว่ามีกลวิธีดังนี้ การยั่วล้อ การสร้างเรื่องให้เกินจริง การทำให้เป็นเรื่องสัปดน การเขียนล้อวรรณคดี การใช้สัญลักษณ์ การสร้างความขัดแย้ง การทำให้เรื่องจบแบบ ผิดความคาดหมาย การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน อาทิ ใช้ภาษาต่างประเทศ ใช้ภาษาถิ่น ใช้คำบรรยายให้เกิด ภาพ ใช้คำหรือตัวเลขแทนเสียง

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมีหลายเล่ม เช่น Sritada (1999) ศึกษาเรื่อง “การใช้ภาษาในการแสดงตลก : การศึกษาวิเคราะห์ พบว่ามีการใช้ภาษาในการแสดงตลก ได้แก่ การเล่นคำ การใช้คำย่อและอักษรย่อ การใช้คำหยาบและคำพวน การใช้คำสองแง่สองง่าม การใช้ภาพพจน์ การใช้ภาษาถิ่น และภาษาต่างประเทศ การเย้ยหยัน การประชดประชัน การถากถางแดกดัน Chanbunchee (2008) ศึกษาเรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา พบกลวิธีทางศัพท์ ได้แก่ การใช้คำเสียดสี การใช้คำรุนแรง การเล่นคำ การใช้คำต่างประเทศ การสร้างคำใหม่ การตัดคำ กลวิธีทางปริศนาและวัฒนธรรมป๊อปได้แก่ การเสียดสีประชดประชัน การสร้างเรื่องให้เกินจริง การใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ ความไม่เข้ากัน การพาให้หลงทาง Sanguanphong (2020) ศึกษาเรื่อง “อารมณ์ขันในรายการเทย

เที่ยวไทย” โดยกลวิธีการใช้เสียงและการใช้คำเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ การใช้เสียงสัมผัส การเพี้ยนเสียง การปนภาษา การใช้คำพ้อง การใช้คำพวน การใช้คำภาษาถิ่น การใช้คำสองแง่สองง่าม ส่วนกลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ การสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการก๊วยพาราฮี การสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องสัปดน การสร้างเนื้อหาเพื่อการล้อเลียน การสร้างเนื้อหาเพื่อการประชดประชันและเหน็บแนม

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาพบว่ากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมีแนวทางที่หลากหลาย และผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการสร้างอารมณ์ขันปรากฏหลายลักษณะขึ้นอยู่กับลักษณะและเนื้อหาของรายการ จากแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นแนวทางและกรอบให้ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างเนื้อหาในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย ต่อไป

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน และกลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน

กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน แบ่งได้ 4 กลวิธี ดังนี้

1.1 การเล่นเสียง หมายถึง การเลือกสรรคำที่มีเสียงสัมผัสกัน ได้แก่ การเล่นเสียงพยัญชนะ และการเล่นเสียงสระ เพื่อเพิ่มความไพเราะและสร้างอารมณ์ขัน

1.1.1 การเล่นเสียงพยัญชนะ

- (1) ป้อมแป้ม: ตอนนี่ทั้งคู่มิธุริกจ อย่างน้ำส้มของคุณ ดิจังน้ำตาลเยอะเขี้ยว
อะไรนะสโลแกนของคุณ
ฮั่น: ดิจัง เนื้อส้มเต็มคำ ครัวผม
ป้อมแป้ม: น้ำส้มเต็มคำ น้ำตาลเต็มกว่า ไปทำน้ำส้มทำไม
ฮั่น: จริง ๆ ไปร้านอาหารแล้วเหมือนไม่มีน้ำส้มที่ถูกต้องใจเราแค่นั้นเอง
ป้อมแป้ม: ดีจริง ดิจัง น้ำตาลนิดเดียว (หัวเราะ)

(Talk-Ka-Toei EP 40 : online)

จากตัวอย่าง แขกรับเชิญตอบผู้ดำเนินรายการที่ถามถึงคำขวัญโฆษณา (Slogan) สินค้าของเขาว่า “ดิจัง เนื้อส้มเต็มคำ” แต่ผู้ดำเนินรายการสร้างคำขวัญโฆษณาขึ้นใหม่ทำนองหยอกล้อว่า “น้ำส้มเต็มคำ น้ำตาลเต็มกว่า” เพื่อสร้างเสียงหัวเราะแล้วถามต่อถึงสาเหตุที่ไปทำธุรกิจนี้ แขกรับเชิญตอบว่าเพราะไม่มีร้านอาหารไหนที่ทำน้ำส้มได้ถูกใจเลย ผู้ดำเนินรายการจึงพูดเป็นคำขวัญโฆษณาขึ้นใหม่อีกครั้งว่า “ดีจริง ดิจัง น้ำตาลนิดเดียว” ซึ่งเป็นการเล่นเสียงพยัญชนะต้น / จ / ในคำว่า “จริง” ให้สัมผัสกับคำว่า “จัง” และ คำว่า “ดี” เพื่อเน้นให้เห็นคุณภาพที่ดีของน้ำส้ม ทั้งยัง

เป็นการแก้ไขคำพูดที่หยอกล้อคุณภาพของน้ำส้มก่อนหน้านี้ จากที่พูดว่ามีน้ำตาลมากกว่าน้ำส้ม เป็นน้ำตาลชนิดเดียวแทน เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้ชมรายการ

(2) ป้อมแป้ม: จริง ๆ ที่ติซ่าพูดถึงครั้งแรกที่มาจนถึงวันนี้ตัวเองได้เห็นการเปลี่ยนแปลงและเติบโตพัฒนาของตัวเอง เธอรู้เปล่าเธอมารายการของฉันทูทุกปีเลยนะ ทุกปีถ้าย้อนกลับไปดูว่าตั้งแต่ติซ่ามาครั้งแรกและครั้งล่าสุดที่เธอพูดถึงเรื่องของหนังโป๊ญี่ปุ่นแล้วคนเอาไปแชร์ต่อ เธอจะเห็นความเติบโตแล้วก็การเปลี่ยนแปลงของติซ่า วันนี้เดี่ยวเรามาย้อนดูตัวเอง เดี่ยวจะมาพูดคุยกันด้วยว่าทุกวันนี้สิ่งที่เคยตอบไปเรามีความคิดเปลี่ยนไปมากน้อยแค่ไหนแล้ว

ติซ่า: หุ้ยดีอ่า พวกเรามาถึงตอนที่เราสามารถกลับไปดูได้แล้ว หนูแก่ขึ้นทุกปีเหมือนกันนะ

ป้อมแป้ม: อ่าว! ติซ่าแก่ แล้วกูล่ะ เธอว่าฉันทูแก่หรือเนี่ย เดี่ยวช่วงหน้ากลับมาสนุกสนานกันต่อกับติซ่านะคะ

(Talk-Ka-Toei EP 56 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการพูดถึงการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงของแซกรับเชิญ โดยจะเปิดเทปวิดีโอที่แซกรับเชิญเคยมาออกรายการ เพื่อจะได้เห็นตัวเองเมื่อหลายปีก่อน แซกรับเชิญยินดีและพูดว่า ตนเองแก่ขึ้นทุกปี ทำให้ผู้ดำเนินรายการถึงกับอุทานว่า “อ่าว! ติซ่าแก่ แล้วกูล่ะ” เป็นการเล่นเสียงสัมผัสพยัญชนะต้น / ก / ในคำว่า “แก่” และ “กู” ซึ่งนอกจากจะใช้คำที่คล้องจองกันแล้วยังเป็นการใช้คำสรรพนามแทนตัวเองเพื่อแสดงความคุ้นเคยกับแซกรับเชิญอีกด้วย แม้คำว่า “กู” จะเป็นคำไม่สุภาพ แต่สามารถสร้างความขบขันได้

1.1.2 การเล่นเสียงสระ

(3) ป้อมแป้ม: เธอเคยเจอแฟน ๆ มารอหน้าห้องน้ำไหม

เจ: ผมเคย เข้าห้องน้ำเสร็จคนก็มายืนรอ ผมก็..

ป้อมแป้ม: แล้วตอนนั้นที่เข้าไป เบาหรือหนัก

เจ: หนัก (หัวเราะ) เขาก็เลยรู้หมดเลยว่าผมทำอะไรมา ด้วยความที่เราไม่ได้เป็นคนที่ทำธุระนานนะ แต่ว่าเราจะชอบเอื่อยออกมาทุกคนก็ยืนรอผมก็ทำหน้ายังงี้ดิอะ

ป้อมแป้ม: เดือนเอาไว้อย่า นั่งขี้อย่าใจลอย คนคอยจะขาดใจ

(Talk-Ka-Toei EP 9 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการถามแซกรับเชิญว่าเคยพบแฟนคลับที่มารอหน้าห้องน้ำหรือไม่ แซกรับเชิญได้เล่าเหตุการณ์ว่ามีครั้งหนึ่งเขาเดินออกมาจากห้องน้ำและมีแฟนคลับหลายคนมายืนรออยู่ ผู้ดำเนินรายการถามต่ออีกว่า เขาไปอุจจาระหรือปัสสาวะ แซกรับเชิญตอบว่า อุจจาระ

และใช้เวลาอยู่ในห้องนานๆ ทำให้แฟนคลับรู้ว่าเขาเข้าไปทำอะไร ผู้ดำเนินรายการจึงกล่าวว่า “นั่งชิวอย่าใจลอย คนคอยจะขาดใจ” ซึ่งเป็นการเล่นเสียงสระ / ออ / มีเสียงตัวสะกดเดียวกันคือ / ย / ระหว่างคำว่า “ลอย” ในวรรคแรกสัมผัสกับคำว่า “คอย” ในวรรคที่สอง ทำให้ข้อความนี้มีสัมผัสและจังหวะทั้งยังมีเนื้อหาสอดคล้องกัน ส่งผลให้ผู้ชมรายการเกิดอารมณ์ขันแม้จะใช้คำไม่สุภาพปะปนอยู่ก็ตาม

- (4) ป้อมแป้ม: เพลงนี้ถือว่าเป็นซิงเกิลภาษาอังกฤษ เพลงแรกของส้ม
 ส้ม: เพลงแรกเลยคะ ใช่
 ป้อมแป้ม: นี่ว่านี่จะร้องได้ เดี่ยวเราลองร้องด้วยกันนะ
 ส้ม: ได้คะ เอาท่อนไหนดีคะ
 ป้อมแป้ม: แล้วแต่เลย ท่อนแรกเลยก็ได้มา
 ป้อมแป้ม / ส้ม: (ร้องเพลง)
 ป้อมแป้ม: ร้องได้ ๆ
 ส้ม: เพลงมันดีหูไช้ใหม่พี่ ร้องเนี่ยเห็นปะ ยังไม่เคยฟังยังร้องได้เลย
 ป้อมแป้ม: ไช้ ฟังหนแรกก็ร้องได้แล้ว เราเชื่อว่าทุกคนก็จะเป็นแบบนี้
 ซึ่งเป็นเพลงของน้อง ทำไมจะร้องไม่ได้ (หัวเราะ)
 ส้ม: สวยงาม

(Talk-Ka-Toei EP 36 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการร้องเพลงภาษาอังกฤษไปพร้อม ๆ กับแขกรับเชิญ เจ้าของเพลง แม้จะเป็นเพลงใหม่แต่ผู้ดำเนินรายการสามารถร้องได้ แขกรับเชิญจึงพูดว่า “ยังไม่เคยฟังยังร้องได้เลย” ผู้ดำเนินรายการตอบกลับว่า “เพลงของน้อง ทำไมจะร้องไม่ได้” ซึ่งเป็นการเล่นเสียงสระ / ออ / มีเสียงตัวสะกดเดียวกันคือ / ง / ทำให้คำว่า “น้อง” ในวรรคแรกสัมผัสกับคำว่า “ร้อง” ในวรรคที่สอง ดังนั้นข้อความนี้นอกจากจะมีจังหวะและเสียงคล้องจองกันแล้วยังเป็นการพูดที่เอาใจแขกรับเชิญอีกด้วย ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน

1.2 การเพี้ยนเสียง หมายถึง การดัดแปลงเสียงของคำ ข้อความ หรือประโยคขึ้นใช้ในภาษาไทยอีกวิธีหนึ่ง โดยการนำพยัญชนะหรือตัวอักษรมาดัดแปลงหรือสับเปลี่ยนรูปคำที่ประสมอยู่ในคำไทยหรือคำที่มาจากภาษาอื่นให้ผิดเพี้ยนหรือแตกต่างไปจากเดิมจนกลายเป็นศัพท์ใหม่ และมีความหมายใหม่หรืออาจจะยังคงรักษาความหมายหรือเค้าเดิมอยู่ (Sanguanphong, 2020, p.47)

- (5) มาริญา: อีกอย่างหนึ่งที่น่าจะกลัวกว่านี้ที่ได้เจอตัวเหี้ยคะ
 ป้อมแป้ม: ตัวเหี้ยป่า ซึ่งมาริญาบอกว่าตัวเหี้ยที่มันอยู่ในป่ากับอยู่ในสวนสาธารณะของเรานี้คนละแบบเลย
 มาริญา: คนละแบบเลย ตัวนี้แบบ อือหือ บี้ก ถ้า ดำ

- ป้อมแป้ม: นายพราน เป็นนายพราน (หัวเราะ)
 มาริญา: มันก็จะอยู่เนิง มันเป็นที่ของเขา เราอะมา**บักลู่**เขา
 ป้อมแป้ม: บุกรุก ๆ **ลูกบุกร** (หัวเราะ) เรามาถึงตรงนี้ได้ยังงั้นนะ เราต้อง
บักลู่เลยเธอ (หัวเราะ)

(Talk-Ka-Toei EP 41 : online)

จากตัวอย่าง แกรับเชิญจะพูดคำว่า “บุกรุก” แต่พูดเพี้ยนเสียงเป็นคำว่า “**บักลู่**” เนื่องจากเธอเป็นลูกครึ่ง ไทย-สวีเดน ผู้ดำเนินรายการจึงนำคำว่า “บุกรุก” มาเพี้ยนเสียงเป็น “ลูกบุกร” ซึ่งไม่มีความหมาย โดยสลับตำแหน่งของคำและเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น จาก / ร / ในคำว่า รุก เป็น / ล / ในคำว่า ลูก ทั้งยังออกเสียงคำว่า “บุกรุก” เป็น “**บักลู่**” ล้อเลียนแกรับเชิญอีกด้วย การเพี้ยนเสียงดังกล่าวของผู้ดำเนินรายการถือเป็นการเพิ่มลูกเล่นทางภาษาให้มีความน่าสนใจ และสร้างความตลกขบขันให้แก่ผู้ชมรายการ

- (6) ป้อมแป้ม: โควิดคุณคริยังได้มีงานถ่ายนั้นนั้น ทาง Getsunova
 ช่วงนี้โควิดพวกคุณทำอะไรกัน
 ไปป์: ก็ไม่ทำอะไร ก็อยู่บ้าน แต่ก็จะมีถ้าเกิดเกี่ยวกับวง เราก็ก
 พยายาม**ทำไลฟ์**ทุก ๆ อาทิตย์
 ป้อมแป้ม: **ทำร้าย**กันทุกอาทิตย์เลย ต่อยกันบ้าง
 ไปป์: ไลฟ์ครีไลฟ์

(Talk-Ka-Toei EP 34 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการนำคำพูดของแกรับเชิญคำว่า “**ทำไลฟ์**” ที่หมายถึง การถ่ายทอดสดภาพและเสียงทางอินเทอร์เน็ตผ่านระบบแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ให้ผู้ชมสามารถรับชมได้อย่างอิสระมาเพี้ยนเสียงเป็น “**ทำร้าย**” ที่หมายถึงทำให้บาดเจ็บหรือเสียหาย เนื่องจากคำว่า “ไลฟ์” กับคำว่า “ร้าย” มีเสียงคล้ายกัน ผู้ดำเนินรายการจึงนำมาเพี้ยนเสียงเพื่อพลิกล็อก ความหมายของคำให้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ชมรายการเกิดอารมณ์ขัน

1.3 การใช้คำ หมายถึง กลวิธีทางภาษาด้านการใช้คำเพื่อให้ผู้ชมรายการเข้าใจเรื่องราวที่น่าสนใจ และช่วยเพิ่มอารมณ์ขันในการรับสารนั้น

1.3.1 การใช้คำพ้องรูปและพ้องเสียง คือ คำที่มีรูปเขียนเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน (Aunchaleenukul, 2009, p.177)

- (7) ป้อมแป้ม: แต่เธอรู้ใช่ไหมว่าเวลาไป**ดำน้ำ** เธอจะต้องเจอทั้งปลาและน้ำ
 พิณฐา: ใช่ มาคิดได้ตอนจะสอบแล้ว เหมือนนึกได้ตอนอยู่ในสระแล้ว
 อ้อ เดี๋ยวเราต้องไปทะเล
 ป้อมแป้ม: ซึ่งสระอยู่ในไหน

- พิมฐา: สรวายน้ำปกติ ไม่มีปลา แล้วก็คิดได้ตอนนั้นแหละ อ่าว
จริง ๆ ต้องไปที่ทะเลนี้หว่า ไม่ได้มีแค่นั้นนะ มันมีปลาด้วย
- ป้อมแป้ม: ปกติดำน้ำก็ดำอยู่ในคาราโอเกะ เช่น เพลงฝรั่ง เพลงแรป
อย่างงี้ (หัวเราะ)
- พิมฐา: อันนั้นก็เคย

(Talk-Ka-Toei EP 43 : online)

จากตัวอย่าง คำว่า “ดำน้ำ” ในความหมายแรกที่ผู้ดำเนินรายการพูด “แต่เธอรู้ไหมว่า เวลาไปดำน้ำเธอจะต้องเจอทั้งปลาและน้ำ” หมายถึง ทำตัวให้จมไปได้ผิวน้ำ (Thai Royal Institute, 2013 P.434) ส่วนความหมายที่สองที่ผู้ดำเนินรายการกล่าว “ปกติดำน้ำก็ดำอยู่ในคาราโอเกะ เช่น เพลงฝรั่ง เพลงแรปอย่างงี้” หมายถึง ร้องเพลงโดยจำเนื้อเพลงได้บ้างไม่ได้บ้าง (Thai Royal Institute, 2013 P.434) ดังนั้น คำว่า “ดำน้ำ” จึงเป็นคำพ้องรูปและพ้องเสียงที่ผู้ดำเนินรายการพลิกแพลงความหมายเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้ชมรายการ

- (8) ป้อมแป้ม: ตรงไหนที่เกิดที่สวยงาม
- อแมนด้า: สวยเยอะมาก ถ้าเราไปกับ Trip ดี ๆ เขาก็จะรู้แหล่งว่า
ดำน้ำไปตรงนี้ ตรงนี้ดี
- ป้อมแป้ม: คือเจออะไรในนั้นบ้าง
- อแมนด้า: อู้ย! น่ารักมาก มีเจเต่า
- ป้อมแป้ม: เจอเต่า เจอจ๊กกะแร้ เพราะว่ามีคนว่ายน้ำ คือเต่า
ซึ่งมีกลิ่นนิตินึง ออไมโซ่ (หัวเราะ)

(Talk-Ka-Toei EP 60 : online)

จากตัวอย่าง คำว่า “เต่า” ความหมายที่แซกรับเชิญพูด “อู้ย! น่ารักมาก มีเจเต่า” หมายถึง ชื่อสัตว์เลื้อยคลานหลายวงศ์ในอันดับ Testudines คอยาว ลำตัวสั้น มีกระดองหุ้มกระดอง มีทั้งที่เป็นแผ่นเกล็ดแข็งและที่เป็นแผ่นหนัง ขาและหางสั้นส่วนใหญ่หดเข้าไปในกระดองได้ มีถิ่นอาศัยต่าง ๆ กัน (Thai Royal Institute, 2013, p.511) ส่วนความหมายที่ผู้ดำเนินรายการกล่าว “เจอเต่า เจอจ๊กกะแร้ เพราะว่ามีคนว่ายน้ำ คือเต่า ซึ่งมีกลิ่นนิตินึง ออไมโซ่” “เต่า” คือ ขี้เต่า หมายถึง เมือกเหนียวโคลที่ติดอยู่ตามรักแร้มีกลิ่นเหม็น (Thai Royal Institute, 2013, p.198) ดังนั้น คำว่า “เต่า” จึงเป็นคำพ้องรูปและพ้องเสียง เป็นการพลิกแพลงความหมายให้ต่างไปจากเดิม ทำให้ผู้ชมรายการเกิดอารมณ์ขัน

1.3.2 การใช้คำซ้อน คำซ้อนที่ผู้ดำเนินรายการใช้เพื่อสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ คำซ้อนเพื่อเสียงซึ่งเกิดจากการนำคำพยางค์เดียวหรือคำหลายพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกันและเสียงพยัญชนะตัวสะกดอาจเหมือนกันหรือต่างกันแต่ประสมด้วยเสียงสระต่างกันซ้อนกัน ความหมายของคำซ้อนชนิดนี้อาจอยู่ที่พยางค์ใด

พยางค์หนึ่ง หรืออยู่ที่ทุกพยางค์รวมกัน คำซ้อนเพื่อเสียงมักมีจำนวนพยางค์เป็นคู่ เช่น สองพยางค์
สี่พยางค์ หกพยางค์ เป็นต้น (Aunchaleenukul, 2009, p.37)

- (9) ปอมแป้ม: สวัสดิ์คะ ต้อนรับเข้าสู่ทอล์ก-กะ-เทย จะมีคอนเสิร์ตมาให้ดู ซึ่งจะ
ได้จัดหรือเปล่ายังไม่รู้เลย ไม่รู้จะต้องเลื่อนอีกหรือเปล่า แต่ก็มอง
ในแง่ดีทุกอย่างมันคลี่คลายก็ได้มีมหรสพ 1 อันนะคะ ที่จะให้ดู
กับเจ็ดเซียนคอนเสิร์ตนะคะ เรามาโปรโมตในรายการเมื่อ
ประมาณ 1 ปีที่แล้วสนุกสนานมาก แต่คอนเสิร์ตคือเลื่อนแล้ว
เลื่อนอีก จนได้วันแสดงใหม่ก็เลยต้องเชิญมาสัมภาษณ์กันอีกรอบ
ซึ่งทำการสัมภาษณ์ไปแล้วด้วยนะ ขำกัน “เยี้ยวแตกเยี้ยวแตน”
ไม่ได้ล้อเล่น วันนี้เจ็ดเซียนจะมีปริศนามานั่งคุยกับเราด้วยนะคะ
รออยู่แล้ววันนี้ทอล์ก-กะ-เทยกับศิลปินจากเจ็ดเซียนคอนเสิร์ตคะ

(Talk-Ka-Toei EP 56 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการเล่าถึงการเชิญศิลปินจากเจ็ดเซียนคอนเสิร์ตมาสัมภาษณ์เมื่อ
ครั้งที่ผ่านมามีบรรยากาศที่สนุกสนานมาก ขำกันมาก ถึงขั้น “เยี้ยวแตกเยี้ยวแตน” ซึ่งเป็นการใช้
คำซ้อนเพื่อเสียงสี่พยางค์เพื่อเพิ่มน้ำหนักของความหมายของคำ ทำให้ผู้ชมเห็นภาพของปัสสาวะที่
ไหลราดอย่างมากมายอันเกิดจากการหัวเราะ การหัวเราะมาก ๆ จะมีแรงกดดันที่กระเพาะปัสสาวะ
มากเกินไป กระเพาะปัสสาวะก็จะยุบลงและไม่สามารถเกร็งกลั้นเนื้อที่ปิดกั้นท่อปัสสาวะได้ ปัสสาวะ
จึงไหลออกมา ผู้ดำเนินรายการใช้คำซ้อนดังกล่าวเพื่อสร้างอารมณ์ขัน แม้คำว่า “เยี้ยว” จะเป็นคำไม่
สุภาพก็ตาม

- (10) ปอมแป้ม: ไหนลองเล่าคร่าว ๆ โดยไม่ต้องสปอยลีย์ว่า 5 ตอนพิเศษ
เกี่ยวข้องกับอะไร
ไบรท์: เหมือนพอเราคบกันมันจะมีเรื่องหน้าที่การงานเข้ามา
ภาระหน้าที่ของแต่ละคนมันทำให้ขัดแย้งกัน แต่ Part
ความรักเราก็มักรักกันอยู่นะ แล้วเราจะจัดการปัญหาตรงนี้
ยังไงในส่วนของเรา
วิน: เหมือนโตขึ้นเราก็จะมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นด้วยครับ
ในขณะที่เราก็ต้องประคองความรักของเราให้ไปด้วยกันได้
ปอมแป้ม: โอเค ที่เราเห็น**พ่อบ้างแม่บ้าง** เล่นจีบกันในซีรีส์ 5 ตอนนี้เรา
ก็จะได้เห็นจุดเริ่มต้นความรักของคุณ

(Talk-Ka-Toei EP 31 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการให้แขกรับเชิญคือไบรท์และวินพูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับซีรีส์ 5 ตอนพิเศษ แกร็บเชิญเล่าว่าเป็นเรื่องราวของคู่รักที่ขัดแย้งกันเพราะต่างมีหน้าที่การงานและภาระหน้าที่เพิ่มเข้ามา ทั้งสองคนจึงต้องมีวิธีที่จะประคองความรักให้เหมือนเดิม ผู้ดำเนินรายการจึงสรุปว่าซีรีส์ที่จบไปเป็นเรื่องราวของคู่รักที่ตึงกันบ้าง ทำเป็นโกรธกันบ้างเพื่อให้อีกฝ่ายเอาใจ โดยใช้คำว่า “พ้อแง่มแง่อน” ซึ่งเป็นคำซ้อนเพื่อเสียงสัพยอก คำซ้อนนี้มีเสียงสัมผัสคล้องจองและทำให้ผู้ชมรายการเกิดจินตนาการเห็นตัวละครคู่รักที่สวมบทบาทพ้อแง่มแง่อนได้อย่างชัดเจน เป็นการสร้างอารมณ์ขัน จากนั้นผู้ดำเนินรายการกล่าวต่อว่า บทบาทนี้เป็นของตัวละครในซีรีส์ แต่กำลังจะเป็นจุดเริ่มต้นของความรักของแขกรับเชิญทั้งสองคน

1.4 การใช้ภาพพจน์ Thai Royal Institute (2013, p.867) ให้คำจำกัดความว่า ภาพพจน์ หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นักเห็นเป็นภาพ, ถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหาร มีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความคิด ความเข้าใจ ให้จินตนาการและถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา ในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย พบการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างอารมณ์ขันเพียงประเภทเดียวคือ ภาพพจน์อุปมา

- (11) บินท์: ไช้ มันคือตามอาการ แต่ถ้ายาปฏิชีวนะ มันเป็นเรื่องของยาที
ไปสู้กับเชื้อ ซึ่งเชื้อสมัยนี้เก่ง ดื้อยาสูง ถ้าสมมติเรากินไป
2 วัน เราอาการดีแล้ว แล้วเราหยุด ไอ้เชื้อที่เหลืออยู่นั้นคือ
เชื้อที่ทนต่อยาไปแล้ว แล้วมันจะส่งผลต่อยีนส์อะไรแบบนี้ได้
ดังนั้นครั้งถัดไปเวลาที่กินยาเข้าไป ยาอาจจะสู้เชื้อไม่ได้
เพราะเชื้อมัน DEVELOP ตัวเองแล้ว
- ป้อมแป้ม: เหมือนที่ถอนขน ดึงแล้วขาดมันจะเป็นต่อ จำเอาไว้ เชื้อโรค
ก็เหมือนกับขนจิกแระ ถ้าดึงขาดมันจะเป็นต่อและเส้นที่
ออกมามันจะใหญ่ขึ้นไปเรื่อย ๆ
- บินท์: ไช้ ดังนั้นต้องกินให้หมด

(Talk-Ka-Toei EP 2 : online)

จากตัวอย่าง แกร็บเชิญได้อธิบายเกี่ยวกับเชื้อดื้อยาให้ผู้ดำเนินรายการฟังว่าเกิดจากการกินยาไม่ครบตามปริมาณที่แพทย์สั่ง เพราะคิดว่าหายดีแล้วเลยหยุดกิน ทำให้เชื้อดื้อยา คือ ยานั้นไม่สามารถที่จะยับยั้งการเจริญเติบโตหรือทำลายเชื้อนั้นได้ เนื่องจากเชื้อโรคนั้นได้พัฒนากลไกที่ดื้อต่อยาที่รักษา ทำให้โรคที่เกิดจากเชื้อดื้อยารักษายาก อาจจะหายช้าหรือไม่หาย ผู้ดำเนินรายการจึงกล่าวว่า “เชื้อโรคก็เหมือนกับขนจิกแระ” ซึ่งเป็นภาพพจน์อุปมา ใช้คำว่า “เหมือน” ในการเปรียบเทียบให้เห็นถึงการดื้อยาของเชื้อโรคว่าเหมือนกับขนจิกแระ ถ้าดึงขนขาดแต่รากยังอยู่ก็จะทำให้เป็นต่อ เส้นขนยาวและแข็งกว่าเดิม การนำขนจิกแระมาเปรียบเทียบกับเชื้อโรค ถือเป็นการเปรียบเทียบที่แปลกใหม่ สะดุดหู ทำให้เกิดความขบขัน

- (12) ป้อมแป้ม: นางเคยเล่าให้ฟังว่านางนั่งขับรถ แล้วเหมือนนางปวดท้อง
นางก็เลยแบบชี้แม่งเลยละกัน แล้วนางก็เลยโดดไปเบาะ
หลัง พอถึงบ้านก็คือลืมนะตัวเองเอากางเกงในทิ้งไว้ในรถเป็น
เดือน ๆ
- พีค: แบบกรอบ
- ป้อมแป้ม: **กรอบเหมือนขนมเบี๊ยะเลยแบบแป้งขนมเบี๊ยะ**
- พีค: ถึงว่าในไลน์ปิงปิงชื่อน้องซี่

(Talk-Ka-Toei EP 23 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการเล่าให้ผู้ชมรายการฟังว่า แกร็บเชิญเคยอุจจาระในรถยนต์
ส่วนตัวและลืมนะกางเกงในที่เปื้อนอุจจาระไว้ในรถยนต์นานนับเดือนจน “กรอบเหมือนขนมเบี๊ยะเลย
แบบแป้งขนมเบี๊ยะ” ซึ่งเป็นภาพพจน์ประเภทอุปมา ใช้คำว่า “เหมือน” ในการเปรียบเทียบให้เห็น
ความเกรอะกรังแห่งกรอบของกางเกงในที่เปื้อนอุจจาระว่าเหมือนกับขนมเบี๊ยะที่มีลักษณะเป็นแผ่น
บางกรอบแตกหักง่าย ผู้ดำเนินรายการใช้ภาพพจน์นี้เพื่อสร้างอารมณ์ขัน

2. กลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน

กลวิธีการสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน แบ่งได้ 3 กลวิธี ดังนี้

2.1 การสร้างเนื้อหาให้เกินจริง หมายถึง การพูดถึงเรื่องที่เหลือเชื่อหรือเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล และ
ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพื่อหยอกล้อแกล้งเชิญ

- (13) วิน: ผมรู้สึกภูมิใจเรื่องนี้ เพราะว่าผมเป็นคนชอบกินแบบชอบ
กินมาก ๆ กินทุกอย่างที่ขวางหน้า
- ป้อมแป้ม: **โตะเตอะ เก้าองเก้าอี้ก็กิน**
- ไบร์ท: ล่าสุดกลิ้งในกองถ่ายวินกิน
- ป้อมแป้ม: เหรอ กินกลิ้งเขาไปด้วยหรอ

(Talk-Ka-Toei EP 13 : online)

จากตัวอย่าง แกร็บเชิญกล่าวว่า เขาเป็นคนที่ชอบกินมาก กินทุกอย่างที่ขวางหน้า ผู้
ดำเนินรายการจึงพูดว่า “โตะเตอะ เก้าองเก้าอี้ก็กิน” ซึ่งเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะ
คนเราไม่สามารถกินโตะและเก้าอี้ได้ การพูดของผู้ดำเนินรายการจึงเป็นการสร้างเรื่องให้เกินจริง
เพื่อสร้างความขบขัน

- (14) ป้อมแป้ม: นกเลี้ยงยากไหม
- พีค: ไม่ยากค่ะ ไม่ยากเลย แล้วพียอกอยากให้เขาอยู่กับพียอกนาน ๆ
พียอกก็ไปรู้ว่าเขามีอายุ 20 ถึง 25 ปี แล้วปีที่แล้วมีวัน
พระจันทร์เต็มดวงใช่ไหมคะ วันลอยกระทง

ป้อมแป้ม: **เขากลายเป็นหมาป่าเธอ**
 พิค: (หัวเราะ) แล้วเหมือนก็มีคนบอกพีคว่าให้ขอพร 6 ข้อ มอง
 พระจันทร์แล้วขอพร

(Talk-Ka-Toei EP 23 : online)

จากตัวอย่าง แกรับเชิญพูดถึงการขอพรให้แก่นกที่เป็นสัตว์เลี้ยงในวันลอยกระทงที่มีพระจันทร์เต็มดวง ผู้ดำเนินรายการจึงพูดขึ้นมาว่า “เขากลายเป็นหมาป่าเธอ” ซึ่งเป็นการสร้างเรื่องให้เกินจริง เพราะเป็นไปได้ที่นกจะกลายเป็นหมาป่า การพูดดังกล่าวของผู้ดำเนินรายการก็เพื่อสร้างความขบขัน

2.2 การสร้างเนื้อหาเกี่ยวพาราสิ Thai Royal Institute (2013, p.150) ได้ให้ความหมายของคำ “เกี่ยวพาราสิ” ไว้ว่า พูดให้รักในเชิงขี้สาว ในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย พบการเกี่ยวพาราสิในสถานการณ์ที่ผู้ดำเนินรายการมีการพูดในเชิงทะลึ่งแกล้งรับเชิญที่เป็นเพศชาย

(15) ป้อมแป้ม: จั๊ยยงไงอะ
 ไบรท์: อยากจับคอร์ตอะไรครับ
 ป้อมแป้ม: คอร์ตเอฟไมเนอร์
 ไบรท์: เอฟไมเนอร์เหรอครับ เอานี้ข้าทำบ
 ป้อมแป้ม: **แล้วก็เอานี้เก็บ แล้วก็เอานี้ออก (ทำมือสัญลักษณ์บอกรัก) อันนี้คอร์ตอะไรรู้ไหม**
 ไบรท์: คอร์ตอะไรครับ
 ป้อมแป้ม: **คอร์ตรักเธอเลย**

(Talk-Ka-Toei EP 13 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการขอให้แกรับเชิญสอนการจับคอร์ตกีตาร์คอร์ตเอฟไมเนอร์ แกรับเชิญจึงสาธิตให้ดูโดยใช้นิ้วต่าง ๆ ทาบกดยกที่สายกีตาร์ แต่ผู้ดำเนินรายการกลับทำนิ้วเป็นสัญลักษณ์ที่แปลว่า รัก และบอกกับแกรับเชิญว่าเป็นคอร์ตรักเธอเลย ซึ่งเป็นการพูดในเชิงทะลึ่งแกล้งพาราสิ ส่งผลให้แกรับเชิญเกิดอาการเขิน ทำให้ผู้ชมรายการเกิดอารมณ์ขัน

(16) ป้อมแป้ม: แล้ววิกเคยแข่งกีฬาค้าพวกแบบอาเซียลอาร์ตไหม
 วิก: วิกเคยแข่งแต่ว่าเป็นคนละประเภทไม่ใช่มวยสากล วิกแข่งพวกมวยปล้ำยิวิตสูอะไรพวกนี้เคย
 ป้อมแป้ม: เธอ ซึ่งมันคนละอย่างกับอันนี้เลยอ้อ
 วิก: มันคนละอย่างด้วยครับ เพราะว่าอันนั้นมันก็จับปล้ำ มีทุ้ม มีล็อกคอ

ป้อมแป้ม: **เหรอ ทำกับฉันได้นะ การจับปล้าอะ จะทำเป็นสู้ให้**
 วิก: (หัวเราะ) นี่พูดถึงกีฬาครับ

(Talk-Ka-Toei EP 42 : online)

จากตัวอย่าง แกรับเชิญเล่าให้ผู้ดำเนินรายการฟังว่า เขาเคยแข่งกีฬาประเภทมวยปล้ำ และยิวยิตสูมาก่อน กีฬาประเภทนี้เป็นการต่อสู้ที่ต้องถูกเนื้อต้องตัวกัน ต้องใช้ทุกวิถีทางล้มคู่ต่อสู้ให้ได้ เช่น การจับปล้ำ ผู้ดำเนินรายการจึงพูดในเชิงทะลอมแกรับเชิญให้เล่นมวยปล้ำกับตน เห็นได้จากประโยค “เหรอ ทำกับฉันได้นะ การจับปล้าอะ จะทำเป็นสู้ให้” ทำให้แกรับเชิญเกิดอาการเจ็บถึงกับต้องหัวเราะกลบเกลื่อน เป็นผลให้ผู้ชมรายการเกิดความขบขัน

2.3 การสร้างเนื้อหาเพื่อการประชดประชันและเหน็บแนม ประชดประชัน หมายถึง พูดหรือทำเป็นเชิงกระทบกระทั่งแตกดัน (Thai Royal Institute, 2013, p.703) เหน็บแนม หมายถึง อาการที่พูดเสียดสีและไค้กระทบกระทั่งเปรียบเปรย (Thai Royal Institute, 2013, p.1344) ดังนั้นการประชดประชันและเหน็บแนมจึงเป็นการกระทำและการพูดที่สื่อถึงความมาพิงพอใจ ไม่พอใจ ไม่สบอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ แต่ถ่าสื่อถึงความรู้สึกในเชิงบวกก็จะเข้าลักษณะการแสดงอารมณ์ขันด้วยการประชดประชันและเหน็บแนม (Sanguanpong, 2021, p.98)

(17) ป้อมแป้ม: ต้อนรับ ปูกี้ ปวีณนุช
 ปูกี้: มีอะไรดีไหม
 ป้อมแป้ม: ต้องการอะไรละ คนเราเนอะ เวลามายเยี่ยมบ้านคนอื่นลั้ง
แรกต้องเออ สวัสดิ์มีของมาฝากอะไรอย่างนี้ ไม่ใช่ว่ามี
อะไรดีไหม
 ปูกี้: ฉันรู้ว่าห้องนี้ต้องมีอะไรดี

(Talk-Ka-Toei EP 21 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการเหน็บแนมแกรับเชิญซึ่งเป็นเพื่อนสนิทว่า เวลาที่มาเยี่ยมบ้านคนอื่นสิ่งสำคัญที่ต้องทำคือการนำของฝากมาให้ เพื่อแสดงความมีน้ำใจ แต่สิ่งที่แกรับเชิญทำคือการถามถึงเครื่องดื่มที่ตนไม่มีของฝาก การพูดประชดประชันและเหน็บแนมของผู้ดำเนินรายการก็เพื่อสร้างความขบขันให้แก่ผู้ชมรายการ

(18) ป้อมแป้ม: วันนี้แกรับเชิญของเราก็คือ คนนี้ก็คือนะ ความ เฮ้ยเต๋ยวดี
 ปือบ: อ่าวกี้เรียกแล้ว สวัสดิ์ครับยาย สวัสดิ์ครับทุกคนสวัสดิ์ครับ
 ป้อมแป้ม: ยัง ๆ อยู่วงการมากี่ปีแล้วเนี่ย
 ปือบ: ก็เมื่อกี้แกรับเชิญของเรา เมื่อกี้ข้างหลังบอกไ้ว่า เต๋ยวพอ
 เค้าเรียกแกรับเชิญพี่ออกเลย
 ป้อมแป้ม: ก็รอเค้าพูดชื่อก่อนสิเธอ

ป้อม: รอพูดซื้อเดียวก็จะสาย กล้องจับไม่ทัน
 ป้อมแป้ม: ขนาดตัวเธอ กล้องผ่านยังงี้ก็เห็นเธอ

(Talk-Ka-Toei EP 57 : online)

จากตัวอย่าง ผู้ดำเนินรายการกำลังจะเปิดตัวแขกรับเชิญ แต่แขกรับเชิญเดินออกมาหน้ากล้องก่อนที่ผู้ดำเนินรายการจะเอ่ยชื่อ และบอกว่า “รอพูดซื้อเดียวก็จะสายไปกล้องจับไม่ทัน” ผู้ดำเนินรายการจึงพูดในเชิงประชดประชันเพื่อสร้างเสียงหัวเราะให้แก่ผู้ชมว่า “ขนาดตัวเธอ กล้องผ่านยังงี้ก็เห็นเธอ” เนื่องจากแขกรับเชิญมีรูปร่างอ้วนใหญ่ กล้องต้องสามารถจับภาพได้ทันอย่างแน่นอน

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษา “กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้ม ในรายการ ทอล์ก-กะ-เทย” ผลการศึกษาพบว่า ด้านกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ป้อมแป้มใช้ 4 กลวิธี ได้แก่ การเล่นเสียง ทั้งการเล่นเสียงพยัญชนะและการเล่นเสียงสระ การเพี้ยนเสียง การใช้คำ ประกอบด้วย การใช้คำพ้องรูปและพ้องเสียง การใช้คำซ้อน และการใช้ภาพพจน์ซึ่งพบเพียงประเภทเดียวคือ ภาพพจน์อุปมา ด้านกลวิธีสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ป้อมแป้มใช้ 3 กลวิธี ได้แก่ การสร้างเนื้อหาให้เกินจริง การสร้างเนื้อหาเกี่ยวพาราสิ และการสร้างเนื้อหาเพื่อการประชดประชันและเหน็บแนม

ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มสอดคล้องกับทฤษฎีอารมณ์ขันที่ Phantekingmorn (1973, P.63-67) ได้อธิบายไว้ ได้แก่ ทฤษฎีขมขันทาน ซึ่งเชื่อว่าการหัวเราะเกิดจากการที่ผู้พูดภูมิใจในการมองตัวเองว่าเหนือผู้อื่น ส่วนทฤษฎีผิดฝาผิดตัว เป็นการพูดไม่ตรงกับสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ทำให้ผู้ชมรู้สึกผิดความคาดหวังและชอบใจกับการเปลี่ยนแปลงนั้นจึงหัวเราะออกมา และทฤษฎีปลดปล่อยที่เชื่อว่าการหัวเราะและการยิ้มเป็นสัญลักษณ์ของความโล่งใจ ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ชมได้ปลดปล่อยความรู้สึกกดดันบางอย่างจากข้อต่อต่าง ๆ ของสังคม หลังจากที่ได้ฟังเรื่องราวเหล่านั้น รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sanguanpong (2020) ด้านกลวิธีการใช้ภาษา ได้แก่ การใช้เสียงสัมผัส การเพี้ยนเสียง และการใช้คำพ้อง ด้านกลวิธีสร้างเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ การสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิ การสร้างเนื้อหาเพื่อการล้อเลียน และการสร้างเนื้อหาเพื่อการประชดประชันและเหน็บแนม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanbunchee (2008) ได้แก่ กลวิธีสร้างเรื่องให้เกินจริง และกลวิธีใช้ภาษาแสดงภาพพจน์

ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าอารมณ์ขันที่ “ป้อมแป้ม” ใช้ปรากฏหลายวิธี สลับสับเปลี่ยนกันไปในแต่ละเทปที่ออกรายการ โดยสร้างอารมณ์ขันให้สอดคล้องกับการสัมภาษณ์หรือการพูดคุยกับแขกรับเชิญ จุดเด่นของ “ป้อมแป้ม” คือการนำหรือบูรณาการเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นวิถีปฏิบัติของคนในสังคมมาสร้างอารมณ์ขันได้ เช่น วัฒนธรรมการนำของฝากไปด้วยเมื่อไปเยี่ยมบุคคลอื่นที่บ้าน “ป้อมแป้ม” สามารถสร้างอารมณ์ขันโดยชวนผู้เข้าร่วมรายการว่าไม่มีของฝากเมื่อมาถึงกองถ่าย การสร้างอารมณ์ขันโดยการใช้ภาษาก็เป็นจุดเด่นที่ทำให้ “ป้อมแป้ม” สร้างมุกตลกได้ในทุกเทปที่ถ่ายทำรายการ เช่น ใช้การเพี้ยนเสียงจาก “ทำไลฟ์” กลายเป็น “ทำร้าย” “ป้อมแป้ม” ก็สามารถชวนผู้เข้าร่วมรายการว่าทำร้ายผู้ชมทุกอาทิตย์ ซึ่งจริง ๆ ผู้เข้าร่วมรายการทำไลฟ์

สดเพลงทุกอาทิตย์นั่นเอง เป็นการเพี้ยนเสียงเพื่อพลิกแพลงความหมายของคำให้เปลี่ยนแปลงไปโดยมุ่งหมายให้เกิดอารมณ์ขัน ส่วนภาษาท่าทางก็ถูกนำมาใช้ในการสร้างอารมณ์ขันด้วยเช่นกัน เมื่อผู้เข้าร่วมรายการเป็นนักดนตรี “ป้อมแป้ม” ก็ให้สอนการจับคอร์คกีตาร์โดยบอกว่าตนเองมอบคอร์คพิเศษให้ผู้เข้าร่วมรายการโดยแสดงภาษามือสื่อความหมายว่าฉันรักเธอ ซึ่งสร้างความขบขันให้แก่กองถ่ายและผู้ชมรายการได้ นับได้ว่า “ป้อมแป้ม” เป็นผู้ดำเนินรายการที่มีปฏิภาณไหวพริบและมีทักษะในการสื่อสารสู่สังคม สังเกตได้จากความตลกที่ปรากฏในรายการเกิดจากการสอดแทรกมุกตลก หยอกล้อ แชว ล้อเลียน ไม่เว้นแม้กระทั่งล้อเลียนตัวเอง จึงกล่าวได้ว่าแม้ “ป้อมแป้ม” จะไม่ได้เติบโตมาในเส้นทางของการใช้ความตลกมาประกอบอาชีพ “ป้อมแป้ม” ก็สามารถแสดงความสามารถได้อย่างมีอาชีพ สร้างความบันเทิง สร้างเสียงหัวเราะให้แก่ผู้ชมตลอดทั้งรายการ สะท้อนให้เห็นว่า มุกตลกและอารมณ์ขันไม่ได้ถูกจำกัดพื้นที่แต่ในรายการประเภทตลกอย่างเดียวอีกต่อไป แต่มุกตลกปรากฏให้เห็นอยู่ในรายการให้ความบันเทิงประเภทสนทนาอีกด้วย อาทิ รายการ ทอล์ก-กะ-เทย เป็นต้น ลักษณะเด่นของ “ป้อมแป้ม” อีกประการหนึ่งคือสามารถสร้างมุกตลกเพื่อสื่ออารมณ์ขันได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องอาศัยเนื้อหาจากบทหรือสคริปต์ของกองถ่ายทำ จึงทำให้เป็นความสามารถที่โดดเด่นและแตกต่างจากผู้ดำเนินรายการหน้าใหม่หรือผู้ดำเนินรายการบางคนที่ต้องพึ่งพาเนื้อหาจากบทหรือสคริปต์จากกองถ่าย รวมถึง “ป้อมแป้ม” มีลักษณะกล้าแชว กล้าหยอกล้อและล้อเลียนผู้เข้าร่วมรายการโดยไม่เคอะเขิน จึงทำให้โดดเด่นกว่าผู้เข้าร่วมรายการบางคนที่มีก่นเน้นการดำเนินรายการแบบเรียบร้อยและเน้นความสุภาพเป็นหลัก จึงทำให้รายการของ “ป้อมแป้ม” มีความสนุกสนานเป็นกันเอง เหมือนเป็นการนำเรื่องราวของเพื่อน ๆ มาเล่าสู่กันฟังด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และสอดแทรกสาระความรู้ไปด้วย รวมทั้งมีรูปแบบรายการที่ไม่สลับซับซ้อน จึงทำให้รายการเป็นที่นิยมและครองใจผู้ชมรายการมาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะพบว่า “ป้อมแป้ม” นอกจากจะมีความสามารถในการสร้างอารมณ์ขันด้วยกลวิธีต่าง ๆ แล้วยังมีความเป็นมืออาชีพในการดำเนินรายการ ไม่ว่าจะเป็นการสอดแทรกสาระความรู้ การสร้างความเป็นกันเองกับผู้เข้าร่วมรายการ การหยอกล้อผู้เข้าร่วมรายการ ถึงแม้จะปรากฏการแชวหรือล้อเลียน แต่มุ่งเน้นการใช้ภาษาที่สุภาพเป็นหลักและปราศจากอคติหรือความรู้สึกเชิงลบกับผู้เข้าร่วมรายการทุกคน และดำเนินรายการได้อย่างเป็นธรรมชาติ ปัจจัยดังกล่าวย่อมทำให้ “ป้อมแป้ม” มีคุณสมบัติเป็นผู้ดำเนินรายการที่โดดเด่น ประกอบกับรายการทอล์ก-กะ-เทย นำเสนอเนื้อหาอย่างต่อเนื่องจึงกลายเป็นรายการวาไรตี้ทอล์กโชว์ที่มียอดจำนวนคนเข้าชมสูงและได้รับรางวัลมากมาย เนื่องด้วยมีการผสมผสานสาระความรู้ไปพร้อมกับความบันเทิงนั่นเอง อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยจากการดำเนินการนำเสนอเนื้อหาอย่างต่อเนื่องการมีผู้ดำเนินรายการที่มีคุณภาพย่อมนำพารายการให้ไปสู่ความสำเร็จได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการสร้างอารมณ์ขันของป้อมแป้มจากรายการ ทอล์ก-กะ-เทย

การอ้างอิง

- Aunchaleenukul, S. (2009). *The word system of the Thai language*. Bangkok: Academic Publication Project, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Chanbanchee, Y. (2008). *Linguistic techniques in the humorous writings of Kathsepsawad Palakawong na Ayuthaya*. Master's thesis, Srinakharinwirot University, Graduate School. (In Thai)
- GMMTV OFFICIAL. (2020). Talk-Ka-Toey EP29 (Online). <http://youtu.be/1feOney3ccU>, March 28, 2023.
- Mosikarat, T. (1983). *Thai language course unit 4: Literature (Units 1–7)*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- Phanthakerngamorn, T. (2016). *Humor in documentary writing: A creative critical analysis*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Phinitphuwadon, S. (1972). *General knowledge of Thai literature*. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- PostToday. (2017, March 28). *Another step toward success: Pompam wins Best Entertainment Host in Asia* [Online article]. <https://www.posttoday.com>.
- Sanguanphong, S. (2020). *Humor in the television program “Toey Tiew Thai”* Master of Arts thesis, Graduate School, Silpakorn University. (In Thai)
- Sritada, T. (1999). *Language use in comedy performance: An analytical study*. Master's thesis, Srinakharinwirot University, Graduate School. (In Thai)
- Talk-Ka-Toey. (2020, January 11 – 2021, April 10). Episodes 1–3 [Television series]. GMMTV. <https://www.youtube.com/c/GMMTV>.
- Thai Royal Institute. (2013). *Thai Royal Institute Dictionary B.E. 2544*. (In Thai)